

Vec C-897/19 PPU

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

5. december 2019

Vnútroštátny súd:

Vrhovni sud

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

28. november 2019

Odvolateľ:

I.N.

PRACOVNÝ DOKUMENT

Vrhovni sud (Najvyšší súd Chorvátskej republiky) [omissis] podáva tento

NÁVRH NA ZAČATIE PREJUDICIÁLNEHO KONANIA
SO ŽIADOSŤOU O JEHO PREJEDNANIE V RÁMCI NALIEHAVÉHO
PREJUDICIÁLNEHO KONANIA

(anonymizované znenie)

I. Údaje týkajúce sa vnútroštátneho súdu:

Vnútroštátny súd: Vrhovni sud Republike Hrvatske (Najvyšší súd Chorvátskej republiky) [omissis]

II. Účastníci konania vo veci samej:

I.N., [omissis]

Ruská federácia, zastúpená prokuratúrou Chorvátskej republiky [omissis]

III. Konanie vo veci samej a relevantné skutkové okolnosti

a) Oznámenie o vyhlásení medzinárodného pátrania a okolnosti zatknutia osoby uvedenej v žiadosti o vydanie, I. N.

1. Dňa 20. mája 2015 kancelária Interpolu v Moskve (Ruská federácia) vydala oznámenie o vyhlásení medzinárodného pátrania po I. N. na účely „zatknutia“ z dôvodu trestnoprávneho stíhania za pasívnu korupciu (článok 290 ods. 5 ruského trestného zákona). Podľa zhrnutia faktického opisu trestného činu je cudzinec I. N. obvinený z toho, že ako riaditeľ oddelenia licencií a certifikátov ruského ministerstva pre núdzové situácie v Karelskej republike prijal, po predchádzajúcej dohode s ďalšími úradníkmi ministerstva a v rámci zneužitia svojich úradných právomocí, úplatok vo výške 833 000 ruských rubľov od zástupcu podniku a že mu za to vydal licencie na montáž, technickú podporu a opravu protipožiarnych zariadení v budovách a na staveniskách.
2. Dňa 30. júna 2019 bol cudzinec I. N. zatknutý na hraničnom priechode M. na základe vyššie uvedeného oznámenia o vyhlásení medzinárodného pátrania (červený obežník vydaný kanceláriou Interpolu v Moskve). Cudzinec I. N. ako cestujúci autobusu prišiel na hraničnú kontrolu za účelom vstupu do Chorvátskej republiky zo Slovinskej republiky. Pri hraničnej kontrole preukázal svoju totožnosť predložením islandského cestovného dokladu pre utečencov č. ..., platného od 25. februára 2019 do 25. februára 2021.
3. Zatknutím cudzinca I. N. začal rozhodovací proces o vydaní cudzinca do Ruskej federácie, ktorý je vedený v Chorvátskej republike v súlade s ustanoveniami

Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (zákon o međinárodne j právn e j pomoći v trestný ch veciach, „Narodne novine“ 178/04, ďalej len „ZOMPO“). Relevantné ustanovenia ZOMPO sú uvedené v časti IV tohto návrhu.

b) Rozhodovací proces o žiadosti o vydanie cudzinca I. N. do Ruskej federácie

4. Dňa 1. júla 2019 bol I. N. vypočutý vyšetrojúcim sudcom na Županijski sud u Zagrebu (Župný súd v Záhrebe, Chorvátsko). I. N. vyhlásil, že namieta proti svojmu vydaniu do Ruskej federácie. Na pojednávaní bolo uvedené, že má ruskú a islandskú štátnu príslušnosť.
5. Dňa 1. augusta 2019 úrad pre konzulárne veci, službu pre víza a cudzincov ministerstva zahraničných a európskych vecí Chorvátskej republiky zaslal Županijski sud (župný súd) v Záhrebe oznámenie Islandského veľvyslanectva v B., v ktorom je uvedené, že I. N. má islandské štátne občianstvo, ako aj trvalý pobyt (*permanent residence*) na Islande. Oznámenie uvádza, že cudzinec I. N. nadobudol islandské štátne občianstvo 19. júna 2019. Pred nadobudnutím štátneho občianstva bol držiteľom cestovného dokladu pre utečencov č. Oznámenie tiež uvádza, že islandská vláda si želá, aby bolo cudzincovi I. N. v čo najkratšej možnej lehote vydané povolenie na bezpečný prechod (*safe passage*) na Island.
6. Dňa 6. augusta 2019 bola na Županijski sud (Župný súd) v Záhrebe doručená žiadosť generálneho prokurátora Ruskej federácie o vydanie cudzinca I. N. do Ruskej federácie v súlade s ustanoveniami Európskeho dohovoru o vydávaní. O vydanie je žiadané z dôvodu trestných stíhaní za deväť trestných činov pasívnej korupcie uvedených v článku 290 ods. 3 trestného zákona Ruskej federácie a piatich trestných činov pasívnej korupcie uvedených v článku 290 ods. 5 písm. a) trestného zákona Ruskej federácie. Na podporu žiadosti o vydanie boli tiež predložené dokumenty v súlade s ustanoveniami Európskeho dohovoru o vydávaní. V žiadosti sa tiež uvádza, že generálny prokurátor Ruskej federácie zaručuje, že žiadosť o vydanie nemá za cieľ stíhať osobu z politických dôvodov, z dôvodu jej rasy, náboženského vyznania, národnosti alebo názorov, že cudzinec I. N. bude mať k dispozícii všetky možnosti na svoju obhajobu, vrátane právnej pomoci advokáta a že nebude podrobený mučeniu, krutému alebo neľudskému zaobchádzaniu alebo trestom porušujúcim ľudskú dôstojnosť.
7. Dňa 5. septembra 2019 príslušná komora Županijski sud (Župný súd) v Záhrebe prijala uznesenie, v ktorom rozhodla, že zákonné podmienky pre vydanie na účely trestného stíhania cudzinca I. N., stanovené v článkoch 33 a 34 ZOMPO, boli splnené, a to pri dodržaní zásady špeciality stanovenej v článku 37 ZOMPO.
8. Dňa 30. septembra 2019 podal cudzinec I. N. odvolanie proti uzneseniu, ktoré vydal Županijski sud (Župný súd) v Záhrebe 5. septembra 2019. I. N. sa domnieva, že existuje konkrétne, vážne a rozumne predvídateľné riziko, že v prípade vydania bude podrobený mučeniu a neľudskému a ponižujúcemu

zaobchádzaniu. Vo svojom odvolaní zdôraznil, že postavenie utečenca mu bolo na Islande priznané práve z dôvodu konkrétnych stíhaní v Rusku, že je držiteľom platného islandského cestovného dokladu pre utečencov a že napadnutým uznesením Županijski sud (župný súd) v Záhrebe *de facto* ukončil medzinárodnú ochranu, ktorá mu bola priznaná na Islande. Uviedol tiež, že má islandské štátne občianstvo a že súd prvého stupňa prijatím napadnutého uznesenia teda porušil výklad, ktorý podal Súdny dvor v rozsudku zo 6. septembra 2016, Petruhhin (C-182/15, EU:C:2016:630). Na podporu svojich tvrdení týkajúcich sa rizika mučenia a neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania uviedol rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva, odkazujúce na neľudské podmienky v rámci väzenského systému Ruskej federácie a na skorumpovaný súdny systém, ako aj správu komisára pre ľudské práva N. M. z 12. novembra 2013.

9. Vrhovni sud (Najvyšší súd) Chorvátskej republiky má ako súd druhého stupňa rozhodnúť o odvolaní cudzieho štátneho príslušníka proti uzneseniu, ktoré 5. septembra 2019 vydal Županijski sud (župný súd) v Záhrebe.
10. Podľa ustálenej judikatúry Vrhovni sud (Najvyšší súd) Chorvátskej republiky, žiadosť o vydanie treba zamietnuť, pokiaľ existuje skutočné riziko, že v prípade vydania bude vydaná osoba podrobená mučeniu alebo neľudským trestom či zaobchádzaniu. Tieto skutočnosti budú preskúmané v rámci odvolacieho konania.
11. Vrhovni sud (Najvyšší súd) Chorvátskej republiky má však pochybnosti o tom, či pred prijatím rozhodnutia o žiadosti o vydanie na základe ustanovení práva Únie treba informovať Islandskú republiku, ktorej štátnym príslušníkom je daný cudzinec, o žiadosti o vydanie, aby tento štát mohol prípadne požiadať o odovzdanie svojho občana na účely začatia konania s cieľom vyhnúť sa riziku beztrestnosti.
12. Vzhľadom na to, že existujú pochybnosti o uplatnení práva Únie, Vrhovni sud (Najvyšší súd) Chorvátskej republiky uznesením z 26. novembra 2019 rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru Európskej únie túto prejudiciálnu otázku:

Má sa článok 18 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že členský štát Európskej únie, ktorý rozhoduje o vydaní, do tretieho štátu, občana štátu, ktorý nie je členom Európskej únie, ale ktorý je členom schengenského priestoru, je povinný informovať o žiadosti o vydanie členský štát schengenského priestoru, ktorého štátnu príslušnosť má táto osoba?

V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku a v prípade, že členský štát schengenského priestoru požiadal o odovzdanie tejto osoby na účely začatia konania, ktoré je dôvodom žiadosti o vydanie, treba tomuto štátu odovzdať danú osobu v súlade s dohodou medzi Európskou úniou a Islandskou republikou a Nórskeym kráľovstvom o vydávacom konaní medzi členskými štátmi Európskej únie a Islandom a Nórskom?

c) *Rozhodovací proces o umiestnení do vydávacej väzby*

13. Dňa 1. júla 2019, po zatknutí cudzinca I. N. na základe oznámenia o vyhlásení medzinárodného pátrania, vyšetrojúci sudca v Županijski sud (župný súd) v Záhrebe nariadil umiestnenie I. N. do vydávacej väzby v súlade s článkom 47 ZOMPO. Cudzinec I. N. podal proti tomuto uzneseniu odvolanie, ktoré príslušná komora v Županijski sud (župný súd) v Záhrebe zamietla 18. júla 2019 ako nedôvodné.
14. Dňa 7. augusta 2019, po prijatí žiadosti o vydanie do Ruskej federácie, vyšetrojúci sudca v Županijski sud (župný súd) v Záhrebe predĺžil dobu vydávacej väzby cudzinca I. N. Odvolanie, ktoré podal cudzinec I. N., bolo zamietnuté uznesením príslušnej komory v Županijski sud (župný súd) v Záhrebe 27. augusta 2019 a následne sa uznesenie vyšetrojúceho sudcu stalo právoplatným.
15. Cudzinec I. N. je stále vo vydávacej väzbe.

IV. Vnútroštátne ustanovenia, ktoré môžu byť uplatniteľné v tejto veci:

16. *Ústava Chorvátskej republiky* („Narodne novine“ č. 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10 a 5/14)

Článok 9

Štátneho príslušníka Chorvátskej republiky nemožno vyhostiť z Chorvátskej republiky, zbaviť štátnej príslušnosti, ani vydať do iného štátu okrem prípadu výkonu rozhodnutia o vydaní alebo odovzdaní, prijatého v súlade s medzinárodnými zmluvami alebo s *acquis communautaire*.

17. Chorvátska republika neuzavrela s Ruskou federáciou bilaterálnu dohodu, na základe ktorej by bola povinná vydať svojich štátnych príslušníkov do tohto štátu.
18. *ZOMPO*

Článok 1

(1) Tento zákon upravuje medzinárodnú právnu pomoc v trestných veciach (ďalej len „medzinárodná právna pomoc“), pokiaľ medzinárodná zmluva nestanovuje inak.

(2) ...

Uznesenie o zamietnutí žiadosti o vydanie

Článok 55

(1) Pokiaľ sa príslušný súd domnieva, že zákonné podmienky na vydanie nie sú splnené, prijme uznesenie o zamietnutí žiadosti o vydanie a bezodkladne ho zašle

Vrhovni sud (Najvyšší súd) Chorvátskej republiky, ktorý po vypočutí generálneho prokurátora toto uznesenie potvrdí, zruší alebo zmení.

(2) Právoplatné uznesenie o zamietnutí žiadosti o vydanie je zaslané ministerstvu spravodlivosti, ktoré ho oznámi žiadajúcemu štátu.

Uznesenie povoľujúce vydanie

Článok 56

(1) Pokiaľ sa komora príslušného súdu rozhodujúca vo veci domnieva, že zákonné podmienky na vydanie sú splnené, rozhodne uznesením.

(2) Toto uznesenie je možné napadnúť odvolaním v lehote 3 dní. O odvolaní rozhoduje Vrhovni sud (Najvyšší súd) Chorvátskej republiky.

19. Dôvody zamietnutia žiadosti sú upravené v článkoch 12 a 13 ZOMPO, osobitné dôvody zamietnutia vydania sú uvedené v ustanoveniach článku 35 ZOMPO.

Zamietnutie žiadosti

Článok 12

(1) Príslušný vnútroštátny orgán môže zamietnuť žiadosť o medzinárodnú právnu pomoc, ak:

1. sa žiadosť týka aktu považovaného za politický trestný čin alebo za akt súvisiaci s týmto trestným činom,

2. sa žiadosť týka daňového trestného činu,

3. vyhovie žiadosti môže viesť k narušeniu suverenity, bezpečnosti, verejného poriadku alebo iných základných záujmov Chorvátskej republiky,

4. možno odôvodnene predpokladať, že osoba dotknutá žiadosťou o vydanie bude v prípade vydania trestnoprávne stíhaná alebo sankcionovaná z dôvodu jej rasy, náboženského vyznania, národnosti, príslušnosti k určitej sociálnej skupine alebo jej politických názorov, alebo že jej situácia bude sťažená z jedného z týchto dôvodov,

5. sa jedná o menej závažný trestný čin.

20. Judikatúra Vrhovni sud (Najvyšší súd) Chorvátskej republiky týkajúca sa uplatnenia rozsudku zo 6. septembra 2016, Petruhhin (C-182/15, EU:C:2016:630)

Vrhovni sud (Najvyšší súd) Chorvátskej republiky uznesením [omissis] zo 4. januára 2018 zrušil uznesenie súdu nižšieho stupňa, v ktorom tento druhý súd rozhodol, že zákonné podmienky na vydanie ruského štátneho príslušníka do Ruskej federácie boli splnené. Vrhovni sud (Najvyšší súd) Chorvátskej republiky

týmto uznesením vyzval súd nižšieho stupňa, aby preskúmal, či osoba, ktorej sa týka žiadosť o vydanie, nebola tiež štátnym príslušníkom Litovskej republiky, na ktorú odkazujú dokumenty v spise, a zameral vnútroštátny súd prvého stupňa na výklad Súdneho dvora Európskej únie vo veci *Petruhhin*.

V. Ustanovenia práva Únie, o ktorých výklad sa žiada:

21. Zmluva o fungovaní Európskej únie

Článok 18

V rámci pôsobnosti zmlúv a bez toho, aby boli dotknuté ich osobitné ustanovenia, akákoľvek diskriminácia na základe štátnej príslušnosti je zakázaná.

...

22. Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Nemeckej spolkovej republiky a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach

Článok 2

Vnútorne hranice môžu byť prekročené bez kontroly osôb na ktoromkoľvek mieste.

23. Protokol (č. 19) o schengenskom acquis začlenenom do rámca Európskej únie

Článok 2

Schengenské acquis sa uplatňuje v členských štátoch uvedených v článku 1 bez toho, aby bol dotknutý článok 3 Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003 a článok 4 Aktu o pristúpení z 25. apríla 2005. Rada nahrádza Výkonný výbor zriadený schengenskými dohodami.

24. Dohoda uzavretá medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórske kráľovstvom o pridružení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a rozvoji schengenského acquis

Článok 1

Islandská republika a Nórske kráľovstvo (ďalej len „Island“ a „Nórsko“) budú pridružené k činnostiam Európskeho spoločenstva a Európskej únie v oblastiach, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia uvedené v prílohách A a B k tejto dohode, ako aj k ich ďalšiemu rozvoju.

Táto dohoda zakladá recipročné práva a povinnosti v súlade s postupmi, ktoré sú v nej stanovené.

25. Dohoda medzi Európskou úniou a Islandskou republikou a Nórsnym kráľovstvom o vydávacom konaní medzi členskými štátmi Európskej únie a Islandom a Nórskom

Článok 1

Predmet a účel úpravy

1. Zmluvné strany sa zaväzujú zlepšiť vydávacie konanie v súlade s ustanoveniami tejto dohody na účely stíhania alebo výkonu trestov medzi členskými štátmi na jednej strane a Nórsnym kráľovstvom a Islandskou republikou na strane druhej, pričom sa ako minimálne požiadavky zohľadnia podmienky Dohovoru o vydávaní medzi členskými štátmi Európskej únie z 27. septembra 1996.

2. V súlade s ustanoveniami tejto dohody zmluvné strany zabezpečia, že systém vydávania medzi členskými štátmi na jednej strane a Nórsnym kráľovstvom a Islandskou republikou na strane druhej sa bude riadiť ustálenými postupmi vydávania na základe európskeho zatýkacieho rozkazu.

3. Touto dohodou sa nemení povinnosť rešpektovať základné práva a všeobecné právne zásady zakotvené v Európskej dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd, alebo, v prípade výkonu súdnym orgánom členského štátu, zásady uvedené v článku 6 Zmluvy o Európskej únii.

4. Žiadne ustanovenie tejto dohody nemožno vykladať ako zákaz odmietnuť vydať osobu, na ktorú bol vydaný zatýkací rozkaz, tak ako je definovaný v tejto dohode, pokiaľ na základe objektívnych skutočností existujú dôvody domnievať sa, že uvedený zatýkací rozkaz bol vydaný s cieľom trestného stíhania alebo potrestania osoby z dôvodu jej pohlavia, rasy, náboženského vyznania, etnického pôvodu, národnosti, jazyka, politického zmýšľania alebo sexuálnej orientácie, alebo že postavenie tejto osoby sa môže zhoršiť z niektorého z týchto dôvodov.
[neoficiálny preklad]

VI. Dôvody podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania:

26. Vrhovni sud (Najvyšší súd) Chorvátskej republiky sa domnieva, že cudzinec I. N. už nemá postavenie utečenca, pretože medzičasom nadobudol islandskú štátnu príslušnosť.
27. Súdny dvor v rozsudku zo 6. septembra 2016, Petruhin (C-182/15, EU:C:2016:630) rozhodol, že články 18 a 21 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že ak bola členskému štátu, do ktorého sa premiestnil občan Únie, štátny príslušník iného členského štátu, adresovaná žiadosť o vydanie tretím štátom, s ktorým prvý členský štát uzatvoril dohodu o vydávaní osôb, má povinnosť informovať členský štát, ktorého štátnu príslušnosť má uvedený občan, prípadne mu na žiadosť tohto členského štátu tohto občana odovzdať v súlade

s ustanoveniami rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, pokiaľ má tento členský štát podľa svojho vnútroštátneho práva právomoc stíhať túto osobu za skutky spáchané mimo jeho štátneho územia.

28. V odôvodnení rozsudku Petruhhin Súdny dvor uviedol, že rozdielne zaobchádzanie (spočívajúce v možnosti vydať občana Únie, ktorý je štátnym príslušníkom iného členského štátu, ako je pán Petruhhin, pričom domáci štátni príslušníci požívajú ochranu pred vydaním) vedie k obmedzeniu voľného pohybu v zmysle článku 21 ZFEÚ. Takéto obmedzenie možno odôvodniť iba vtedy, ak sa zakladá na objektívnych hľadiskách a je primerané legitímnemu cieľu sledovanému vnútroštátnou právnou úpravou. Obmedzenie na účely zabránenia beztretnosti osôb, ktoré spáchali trestný čin, predstavuje takýto zákonný cieľ. Nevydanie príslušníkov členských štátov je totiž [vzhľadom na zásadu „*aut dedere, aut judicare*“ (buď vydať, alebo stíhať)] kompenzované možnosťou dožiadaného členského štátu stíhať vlastných štátnych príslušníkov za závažné trestné činy spáchané mimo jeho územia. Okrem toho, členské štáty spravidla nemajú právomoc súdiť takéto skutky, ak ani páchatel, ani obeť nie sú ich štátnymi príslušníkmi. V tejto súvislosti je vydanie cudzích štátnych príslušníkov na účely zabránenia beztretnosti náležitým dôvodom vydania. Z hľadiska kritéria proporcionality, najmä existencie menej obmedzujúceho alternatívneho opatrenia na účely dosiahnutia cieľa zabránenia beztretnosti páchatelov trestného činu, je však prvoradá výmena informácií s členským štátom, ktorého štátnu príslušnosť má dotknutá osoba.
29. Cudzinec I. N. nie je občanom Európskej únie, ale je štátnym príslušníkom Islandskej republiky, s ktorou má Európska únia osobitný vzťah.
30. Cudzinec I. N., ktorý má trvalý pobyt v Islandskej republike, využil voľný pohyb v rámci členských štátov schengenského priestoru.
31. Schengenské *acquis* sa uplatňuje na členské štáty Európskej únie, ako stanovuje článok 2 protokolu č. 19 ZFEÚ o schengenskom *acquis* začlenenom do rámca Európskej únie. Okrem toho, Rada Európskej únie uzatvorila s Islandskou republikou a Nórskeym kráľovstvom dohodu o pridružení týchto dvoch štátov pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis*.
32. Cudzinec I. N. bol zatknutý na území Chorvátskej republiky pri jeho vstupe do Chorvátskej republiky z iného členského štátu Európskej únie, a síce zo Slovenskej republiky.
33. Chorvátska republika nevydáva svojich štátnych príslušníkov do Ruskej federácie.
34. Článok 18 ZFEÚ stanovuje, že v rámci pôsobnosti zmlúv je akákoľvek diskriminácia na základe štátnej príslušnosti zakázaná.

35. Islandská republika nie je členom Európskej únie, ale 1. novembra 2019 vstúpila do platnosti Dohoda medzi Európskou úniou a Islandskou republikou a Nórsnym kráľovstvom o vydávacom konaní medzi členskými štátmi Európskej únie a Islandom a Nórskom. Táto dohoda stanovuje, že zmluvné strany zabezpečia, že systém vydávania medzi členskými štátmi na jednej strane a Nórsnym kráľovstvom a Islandskou republikou na druhej strane sa bude riadiť ustálenými postupmi vydávania na základe zatýkacieho rozkazu v súlade s ustanoveniami tejto dohody.
36. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti má Vrhovni sud (Najvyšší súd) Chorvátskej republiky pochybnosti o tom, či sa článok 18 ZFEÚ má vykladať v tom zmysle, že členský štát Európskej únie (v danom prípade Chorvátska republika), ktorý rozhoduje o vydaní do tretieho štátu (v danom prípade do Ruskej federácie) občana štátu, ktorý nie je členom Európskej únie, ale je členskom schengenského priestoru, je povinný pred rozhodnutím o vydaní informovať o žiadosti o vydanie štát, ktorého štátnu príslušnosť má tento cudzinec (v predmetnom prípade Islandskú republiku) a či v prípade, že tento členský štát schengenského priestoru (v danom prípade Islandská republika) požiada o odovzdanie tejto osoby na účely začatia konania, kvôli ktorému sa o vydanie žiada, treba tomuto štátu odovzdať danú osobu v súlade s Dohodou medzi Európskou úniou a Islandskou republikou a Nórsnym kráľovstvom o vydávacom konaní medzi členskými štátmi Európskej únie a Islandom a Nórskom.
37. Pokiaľ by totiž odpoveď na položenú otázku bola kladná, vnútroštátny súd sa domnieva, že informovanie Islandskej republiky o žiadosti o vydanie osoby na účely prípadného vydania zatykača s cieľom odovzdania osoby, aby sa proti nej viedlo trestné konanie, by prispelo k realizácii cieľa, ktorým je vyhnúť sa riziku beztrestnosti páchatel'ov trestného činu. Pokiaľ by odpoveď na položenú otázku bola kladná, ale Islandská republika by nepožiadala o odovzdanie osoby, Vrhovni sud (Najvyšší súd) Chorvátskej republiky preskúma, či vydanie porušuje práva zakotvené v článku 19 Charty základných práv Európskej únie. Pokiaľ by však odpoveď na položenú otázku bola záporná, a síce ak by Vrhovni sud (Najvyšší súd) Chorvátskej republiky nebol povinný informovať Islandskú republiku o vydaní podľa práva Únie, Vrhovni sud (Najvyšší súd) Chorvátskej republiky preskúma, v súlade s ustanoveniami vnútroštátneho práva, či by bol tento cudzinec v dôsledku vydania podrobený mučeniu alebo neľudskému či ponížujúcemu trestu alebo zaobchádzaniu. Medzi skutočnosti, ktoré treba zohľadniť pri posúdení tohto rizika, je aj to, že cudzincovi I. N. bolo predtým priznané postavenie utečenca na Islande.

VII. Žiadosť o naliehavé prejudiciálne konanie v súlade s článkom 107 rokovacieho poriadku

38. Cudzinec I. N. sa nachádza vo vydávacej väzbe.

39. V súlade s článkom 49 ZOMPO opatrenie týkajúce sa umiestnenia do vydávacej väzby ostáva v platnosti počas celého vydávacieho konania až do uplynutia lehoty na vykonanie uznesenia o vydaní.
40. Odpoveď na položenú otázku je rozhodujúca na účely posúdenia právnej situácie tohto cudzinca.
41. Vzhľadom na to, že pozbavenie slobody predstavuje obmedzenie základných ľudských práv a slobôd cudzinca, o vydaní ktorého sa rozhoduje v konaní vo veci samej, vnútroštátny súd navrhuje, aby bol návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednaný v naliehavom konaní podľa článku 107 rokovacieho poriadku.

VIII. Žiadosť o výklad:

Má sa článok 18 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že členský štát Európskej únie, ktorý rozhoduje o vydaní, do tretieho štátu, občana štátu, ktorý nie je členom Európskej únie, ale je členom schengenského priestoru, je povinný informovať o žiadosti o vydanie členský štát schengenského priestoru, ktorého štátnu príslušnosť má táto osoba?

V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku a v prípade, že členský štát schengenského priestoru požiadal o odovzdanie tejto osoby na účely začatia konania, ktoré je dôvodom žiadosti o vydanie, treba tomuto štátu odovzdať danú osobu v súlade s dohodou medzi Európskou úniou a Islandskou republikou a Nórske kráľovstvom o vydávanom konaní medzi členskými štátmi Európskej únie a Islandom a Nórskom?

V Záhrebe 28. novembra 2019.

[omissis]